

CONVENȚIA O.I.M. NR. 182 PRIVIND INTERZICEREA CELOR MAI GRAVE FORME ALE MUNCII COPILOR ȘI ACȚIUNEA IMEDIATĂ ÎN VEDEREA ELIMINĂRII LOR*

Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii, Convocată la Geneva de Consiliul de administrație al Biroului Internațional al Muncii, care s-a reunit la 1 iunie 1999 în cea de-a 87-a sesiune,

Considerând necesitatea de a adopta noi instrumente în privința interzicerii și eliminării celor mai grave forme ale muncii copiilor, ca prioritate majoră a acțiunii naționale și internaționale, mai ales a cooperării și asistenței internaționale, pentru a completa Convenția și Recomandarea privind vârsta minimă de angajare, 1973, care rămân instrumente fundamentale în ceea ce privește munca copiilor,

Considerând că eliminarea efectivă a celor mai grave forme de muncă a copiilor necesită o acțiune imediată de ansamblu, care să țină seama de importanța unei educații de bază gratuite și de necesitatea de a-i sustrage pe copiii în cauză de la toate aceste forme de muncă și de a asigura readaptarea lor și integrarea lor socială, luând în considerare și nevoile propriilor familii,

Reamintind Rezoluția privind eliminarea muncii copiilor, adoptată de Conferința Internațională a Muncii la cea de-a 46-a sesiune a sa, în 1996,

Recunoscând că munca copiilor este determinată într-o mare măsură de sărăcie și că soluția pe termen lung rezidă într-o creștere economică susținută care să conducă la progres social și, în particular, la atenuarea sărăciei și la educație universală,

Amintind Convenția drepturilor copilului, adoptată la 20 noiembrie 1989 de Adunarea Generală a Națiunilor Unite,

Amintind Declarația Organizației Internaționale a Muncii referitoare la principiile și drepturile fundamentale în muncă și mecanismul său de aplicare, adoptată de Conferința Internațională a Muncii la cea de-a 86-a sesiune în 1998,

Amintind că unele dintre cele mai grave forme ale muncii copiilor sunt acoperite de alte instrumente internaționale și, în particular, de Convenția asupra muncii forțate, 1930, și de Convenția suplimentară a Națiunilor Unite privind abolirea sclaviei, a comerțului cu sclavi și a instituțiilor și practicilor similare sclaviei, 1956,

După ce a decis să adopte diverse propuneri referitoare la munca copiilor, problemă care constituie punctul 4 al ordinii de zi a sesiunii,

După ce a decis că aceste propuneri vor lua forma unei convenții internaționale,

Adoptă la 17 iunie 1999 convenția următoare, care va fi denumită *Convenția privind cele mai grave forme ale muncii copiilor, 1999.*

ARTICOLUL 1

Orice membru care ratifică prezenta Convenție trebuie să ia măsuri imediate și eficiente pentru a asigura interzicerea și eliminarea urgentă a celor mai grave forme ale muncii copiilor.

* Adoptată la cea de-a 87-a sesiune a Conferinței Generale a OIM, la Geneva la 17 iunie 1999.

România a ratificat Convenția prin Legea nr. 203 din 13 noiembrie 2000, publicată în „Monitorul Oficial al României”, partea I, nr. 577 din 17 noiembrie 2000.

ARTICOLUL 2

În sensul prezentei Convenții, termenul *copil* se aplică tuturor persoanelor în vârstă de până la 18 ani.

ARTICOLUL 3

În sensul prezentei Convenții, expresia *cele mai grave forme ale muncii copiilor* include:

a) toate formele de sclavie sau practicile similare, ca de exemplu: vânzarea de sau comerțul cu copii, servitutea pentru datorii și munca de servitor, precum și munca forțată sau obligatorie, inclusiv recrutarea forțată sau obligatorie a copiilor în vederea utilizării lor în conflictele armate;

b) utilizarea, recrutarea sau oferirea unui copil în scopul prostituării, producției de material pornografic sau de spectacole pornografice;

c) utilizarea, recrutarea sau oferirea unui copil în scopul unor activități ilicite, mai ales pentru producția și traficul de stupefiante, așa cum le definesc convențiile internaționale pertinente;

d) muncile care, prin natura lor sau prin condițiile în care se exercită, sunt susceptibile să dăuneze sănătății, securității sau moralității copilului.

ARTICOLUL 4

1. Tipurile de muncă vizate la art. 3 lit. d) trebuie să fie stabilite de legislația națională sau de autoritatea competentă, după consultări cu organizațiile patronilor și lucrătorilor interesate, luându-se în considerare normele internaționale pertinente și, în particular, paragrafele 3 și 4 ale Recomandării privind cele mai grave forme ale muncii copiilor, 1999.

2. Autoritatea competentă, după consultări cu organizațiile interesate ale patronilor și lucrătorilor, trebuie să localizeze tipurile de muncă astfel determinate.

3. Lista cuprinzând tipurile de muncă determinate conform paragrafului 1 al prezentului articol trebuie să fie periodic examinată și, la nevoie, revizuită după consultări cu organizațiile interesate ale patronilor și lucrătorilor.

ARTICOLUL 5

Orice membru trebuie, după consultări cu organizațiile patronilor și lucrătorilor, să stabilească sau să desemneze mecanisme adecvate pentru monitorizarea aplicării dispozițiilor care dau efect prezentei Convenții.

ARTICOLUL 6

1. Orice membru trebuie să elaboreze și să pună în aplicare programe de acțiune în vederea eliminării cu prioritate a celor mai grave forme ale muncii copiilor.

2. Aceste programe de acțiune trebuie să fie elaborate și puse în practică după consultarea instituțiilor publice competente și a organizațiilor patronilor și lucrătorilor și, dacă este cazul, cu luarea în considerare a opiniilor altor grupuri interesate.

ARTICOLUL 7

1. Orice membru trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a asigura punerea efectivă în practică și respectarea dispozițiilor care dau efect prezentei Convenții, inclusiv prin stabilirea și aplicarea de sancțiuni penale sau, dacă este cazul, de alte sancțiuni.

2. Orice membru trebuie, ținând seama de importanța educației pentru eliminarea muncii copiilor, să ia măsuri eficiente într-o perioadă determinată, pentru:

a) a preveni angajarea copiilor în cele mai grave forme ale muncii copiilor;

b) a prevedea ajutorul direct necesar și adecvat pentru a-i sustrage pe copii de la cele mai grave forme ale muncii copiilor și a asigura readaptarea lor și integrarea lor socială;

c) a asigura accesul lor la educația de bază gratuită și, ori de câte ori este posibil și potrivit, la formarea profesională a tuturor copiilor sustrași de la cele mai grave forme ale muncii copiilor;

d) a identifica copii expuși în mod particular riscurilor și a intra în contact direct cu ei;

e) a ține seama de situația particulară a fetelor.

3. Orice membru trebuie să desemneze autoritatea competentă însărcinată cu punerea în practică a dispozițiilor prezentei Convenții.

ARTICOLUL 8

Membrii trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru a se sprijini reciproc în punerea în practică a dispozițiilor prezentei Convenții printr-o cooperare și/sau o asistență internațională consolidată, inclusiv prin măsuri de susținere a dezvoltării economice și sociale, a programelor de eradicare a sărăciei și educației universale.

ARTICOLUL 9

Ratificările prezentei Convenții vor fi comunicate directorului general al Biroului Internațional al Muncii și vor fi înregistrate de acesta.

ARTICOLUL 10

1. Prezenta Convenție nu îi va obliga decât pe membrii Organizației Internaționale a Muncii ale căror ratificări vor fi fost înregistrate de directorul general al Biroului Internațional al Muncii.

2. Convenția va intra în vigoare la 12 luni după ce ratificările a 2 membri vor fi fost înregistrate de directorul general.

3. Ulterior această Convenție va intra în vigoare pentru fiecare membru la 12 luni după data la care ratificarea sa va fi fost înregistrată.

ARTICOLUL 11

1. Orice membru care a ratificat prezenta Convenție poate să o denunțe după expirarea unei perioade de 10 ani după data inițială de la intrarea în vigoare a Convenției, printr-un act comunicat directorului general al Biroului Internațional al Muncii și înregistrat de acesta. Denunțarea nu va avea efect decât după un an de la înregistrarea ei.

2. Orice membru care a ratificat prezenta Convenție și care, în termen de un an după expirarea perioadei de 10 ani menționate la paragraful precedent nu va folosi posibilitatea de denunțare prevăzută în prezentul articol, va fi legat pentru o nouă perioadă de 10 ani și, prin urmare, va putea să denunțe prezenta Convenție la expirarea fiecărei perioade de 10 ani în condițiile prevăzute în prezentul articol.

ARTICOLUL 12

1. Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va notifica tuturor membrilor Organizației Internaționale a Muncii înregistrarea tuturor ratificărilor și tuturor actelor de denunțare care îi vor fi comunicate de către membrii acesteia.

2. Notificând membrilor organizației înregistrarea celei de-a doua ratificări care îi va fi fost comunicată, directorul general va atrage atenția membrilor Organizației Internaționale a Muncii asupra datei la care prezenta Convenție va intra în vigoare.

ARTICOLUL 13

Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va comunica Secretarului general al Națiunilor Unite, în scopul înregistrării, informații complete în privința tuturor ratificărilor și tuturor actelor de denunțare pe care le va fi înregistrat conform articolelor precedente.

ARTICOLUL 14

De fiecare dată când va considera necesar Consiliul de administrație al Biroului Internațional al Muncii va prezenta Conferinței Generale a Organizației Internaționale a Muncii un raport asupra aplicării prezentei Convenții și va examina dacă există posibilitatea să fie înscrisă pe ordinea de zi a Conferinței problema revizuirii sale totale sau parțiale.

ARTICOLUL 15

1. În cazul în care Conferința va adopta o nouă convenție care ar duce la revizuirea totală sau parțială a prezentei Convenții și dacă noua convenție nu dispune altfel:

a) ratificarea de către un membru al noii convenții care implică revizuirea va atrage de drept, fără a ține seama de prevederile art. 11, denunțarea imediată a prezentei Convenții, cu condiția ca noua convenție care atrage revizuirea să intre în vigoare;

b) începând cu data intrării în vigoare a noii convenții care atrage revizuirea prezenta Convenție va înceta să mai fie deschisă ratificării de către membri.

2. În orice caz prezenta Convenție va rămâne în vigoare în conținutul și forma sa actuală pentru acei membri care au ratificat-o, dar care nu au ratificat convenția de revizuire.

ARTICOLUL 16

Versiunile în limbile franceză și engleză ale textului prezentei Convenții au valoare egală.